

PAUL VAN LOON

HET VROLIJKE

VOORLEESBOEK VAN

Foeksia

DE MINIHEKS

Tekeningen Saskia Halfmouw

Leopold / Amsterdam

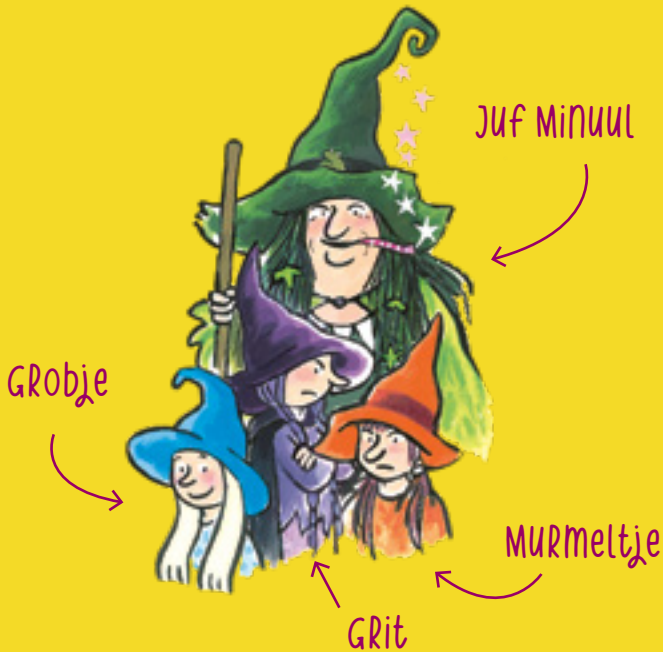
Hoe het begon...

In een Heksenbos hier ver vandaan woont Kwark, de tovenaar met het houten been. Op een dag vond hij een ei. Uit dat ei kwam een piepkleine miniheks.

'Papa!'
zei het miniheksje.
'Ik noem je Foeksia,'
zei tovenaar
Kwark blij.

En nu...

Foeksia gaat naar school bij juf Minuul. In de klas zitten alleen maar minihexen. Grit en Murmeltje zijn niet aardig. Maar Grobje is haar beste vriendin.

Foeksia heeft een geheim vriendje. Tommie is een echt mensenkind. Samen beleven ze grappige avonturen!

Foeksia

DE ALLERGROOTSTE VRIEND

‘G a je mee, Grobje?’ zegt Foeksia.

De Heksen school is uit. Alle miniheksen stappen op hun bezem en vliegen naar huis.

‘Waar gaan we heen?’ vraagt Grobje.

‘Naar mijn allergrootste vriend,’ zegt Foeksia.

‘Oeh, spannend!’ zegt Grobje. ‘Wie is dat dan? Ben ik het?’

Foeksia glimlacht. ‘Wacht maar af, Grobje. Je zult het vanzelf zien.’

Even later vliegen Foeksia en Grobje door het Heksenbos. Ze zoeven tussen de dikke bomen door.

‘Wacht!’ roept Foeksia opeens. ‘Kijk, daar is Reus!’

Grobje kijkt omlaag. Ze ziet alleen maar struiken. ‘Waar dan, Foeksia? Ik zie niemand!’

‘Goed kijken, Grobje,’ lacht Foeksia. Ze duikt omlaag op haar bezem.

Grobje vliegt achter haar aan. Zoef! Zoef! Tussen de bomen door.

Over struiken.

En dan landen ze. Met hun hakken trekken ze strepen in de aarde. Precies voor een dikke eik komen ze tot stilstand.

Tussen de wortels van de boom zit een muis. Hij kijkt vrolijk omhoog met zijn zwarte kraalooogjes.

‘Hallo, Reus,’ zegt Foeksia. ‘Alles goed met jou en je familie?’

De muis zwiept met zijn staart en knikt.

‘Is dat jouw allergrootste vriend?’ vraagt Grobje verbaasd.

Foeksia giechelt. ‘Natuurlijk niet, mallerd. Reus is mijn allerkleinste vriend! Hij heeft een leuke familie met piepkleine muizenkindjes.

Kom, we gaan verder.’

De miniheksen stappen op hun bezems en stijgen op. Foeksia zwaait naar de muis. ‘Dag, Reus. Groeten aan je muizenvrouw en je muizenkinderen!’ Dan vliegen ze verder.

‘Gaan we nu naar je allergrootste vriend?’ vraagt Grobje.

Foeksia kijkt haar aan en giechelt: ‘**WAKKABAÏKABOE!** Waar gaan we nu naartoe? Volg mij maar...’

Nieuwsgierig vliegt Grobje achter Foeksia aan. Ze vliegt rondjes om haar heen. Boven haar. Onder haar. ‘Zeg het nou, Foeksia. Toe, zeg het dan! Waar gaan we...’

‘Ssst,’ zegt Foeksia. ‘Ik word duizelig van jou, Grobje. Vlieg niet zo om mij heen als een vlieg.’

Opeens remt Foeksia af. ‘Stil, Grobje. Anders schrikt hij van je.’

‘Wie, wat, waar?’ fluistert Grobje.

Foeksia wijst naar een dikke tak, hoog in een boom. ‘Hij daar, Pluimstaart.’

Grobje staart naar de tak. Ze ziet een pluimstaart, zwart neusje, pluimoortjes. Bijna valt Grobje van haar bezem van verbazing. ‘Die eekhoorn? Is dat je allergrootste vriend?’

Foeksia giechelt zachtjes. ‘Nee, gekkie. Pluimstaart is mijn kleinste vriend.’

Grobje kijkt naar de eekhoorn. Met twee kleine klauwtjes omklemt hij een nootje. 'Maar ik dacht dat Reus jouw kleinste vriend was?' Foeksia schudt haar hoofd. Haar haren dansen onder haar hoedje. 'Nee, Grobje. Reus is mijn allerkleinste vriend. Plumstaart is mijn kleinste vriend. Snap je?' Foeksia zwaait naar Plumstaart. 'Dag, vriendje. Tot de volgende keer.' De eekhoorn wuift even met zijn staart. Dan bijt hij in de noot. Hij knort van genot.